

بسمه تعالی

مقایسه تطبیقی مدل‌های ارزش گذاری ابزارهای مالی مشتقه

علی بهرامی نسب Abahrami^{۵۹}@yahoo.com ، فاطمه جلالی fjalali^{۶۰}@yahoo.com

دانشگاه سمنان – دانشکده اقتصاد و مدیریت – گروه حسابداری - تلفن محل کار ۰۲۳۱۳۳۵۴۱۰۰ - تلفن همراه ۰۹۱۲۵۱۶۸۱۰۴

چکیده

در طول چند دهه اخیر به موازات رشد و گسترش بازارهای سرمایه، ابزارهای مالی جدیدی نیز طراحی و تدوین شده است که یکی از مهمترین آنها ابزارهای مشتقه می‌باشند. ابزارهای مشتقه ابزارهایی برای کاهش و پوشش ریسک به شمار می‌روند و از آنجاییکه ارزش این ابزارها برگرفته از ارزش اوراق بهادر اصلی می‌باشد بنابراین به آنها ابزارهای مالی مشتقه اطلاق می‌گردد. معمولترین ابزارهای مشتقه عبارتند از قراردادهای سلف، قراردادهای معاوضه یا سوپ، قراردادهای آتی، اختیار معامله و نیز پیمان آتی می‌باشد.

قیمت گذاری ابزارهای مشتقه یکی از مباحث پیچیده در مهندسی مالی محسوب می‌گردد، اولین بار برای ارزش گذاری ابزارهای مشتقه مدل بلک – شولز طراحی گردید و پس از آن مدل‌های دیگری نیز مطرح گردید. هدف از انجام این تحقیق این است که مدل‌های مختلف قیمت گذاری ابزارهای مشتقه بررسی و مقایسه گرددند به همین منظور در این تحقیق دو مدل مختلف برای قیمت گذاری مورد بررسی قرار می‌گیرد که عبارتند از مدل بلک – شولز و مدل مونت کارلو را به صورت کامل بیان نموده ایم، سپس مدل جدیدی را که برای تعیین قیمت ابزارهای مشتقه ارزی مطرح گردیده است و به مدل وانا – ولگا معروف می‌باشد را تشریح نموده ایم.

این تحقیق از طریق کتابخانه‌ای انجام شده و از طریق مطالعه منابع و مقالات موجود ابتدا مفهوم و انواع ابزارهای مشتقه تشریح می‌گردد سپس روش‌های قیمت گذاری ابزارهای مشتقه بیان می‌گردد و در نهایت روش‌های جدید در قیمت گذاری ابزارهای مشتقه نیز بیان می‌گردد. همچنین به کمک نتایج این تحقیق می‌توان محدودیت‌ها و مزایای هر یک از روش‌های قیمت گذاری را مشخص نمود.

واژگان کلیدی :

ابزارهای مشتقه، مدل بلک – شولز، مدل مونت کارلو، مدل وانا – ولگا